

— Πάει!... Μᾶς τὸν ἔφαγαν καὶ τὸν Δεσπότη, τὰ σκυλιά!

Αὐτὴ ἦτον ἡ πρώτη σκέψις ὅλων τῶν ὁμογενῶν, ὅταν ἀντελήφθησαν ἡ ἐπληροφορήθησαν τὰ παράδοξα γεγονότα τῆς νυκτὸς ἐκείνης.

Καὶ ὁμως τὴν ἐπομένην ἡ παράδοσις ὑπεγράφετο. Τὰ Ἰωάννινα ἦσαν πλέον ἐλεύθερα, ἦσαν ἐλληνικά. Τὸ ἐλληνικὸν ἱππικὸν ὑπὸ τὸν Σοῦτσον εἰσῆρχετο καὶ κατελάμβανε τὴν πόλιν ἐν μέσῳ φρενίτιδος ἐνθουσιασμοῦ.

Ἄλλ' εἰς τὰ ἀνήλια βάθη τῆς εἰρκτῆς, ὅπου τὸ πρωτὶ ἐκεῖνο ἀνέμεναν τὴν μοιραίαν ἀγχόνην τὰ ἄλλα θύματα, δὲν εἶχε φθάσει ἀκόμα τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα. Οἱ Ἀλβανοὶ ὁμως δεσμοφύλακες τὸ εἶχαν μάθει ἂψ' ἐσπέρας καὶ ἐσπευσαν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν εὐκαιρίαν. Εἰσῆλθον εἰς τὰς τρώγλας τῶν καταδίκων ζητοῦντες ἀπὸ ἑνα ἑκαστον τὸ μπαξίσι.

— Ἐλα, Κώστα, Γιωργό, Παῦλο, δόστε μπαξίσι, φέρνουμε καλὰ μαντάτα. Σήμερα θὰ σᾶς ἀπολύσουμε... Εἰστε ἐλεύθεροι...

— Ἀφῆσε τὰ χωρατὰ, καϋμένε Σουλεϊμάν.

— Στὴ τιμὴ μου σᾶς λέω.

Ἄλλὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐπεφάνησαν Κρήτες χωροφύλακες, οἱ ὅποιοι ἦνοιξαν τὰς φυλακάς ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἐλληνικῆς ἐλευθερίας.

Δάκρυα, καὶ λυγμοὶ χαρᾶς, ἀλαλαγμοί, ζητωκραυγαί, σταυροκοπήματα, φιλιὰ, ἐναγκαλισμοί, σκιρτήματα, τρέλα ἐνθουσιασμοῦ, συνεπλήρωσαν τὴν δραματικὴν ἐκείνην σκηνήν.

Τινὲς ἐκ τῶν καταδίκων, ὅσοι μάλιστα ἐμελλον ν' ἀπαγχονισθοῦν τὸ πρωτὶ ἐκεῖνο, δὲν ἐπερίμεναν οὔτε τίς «βαρείς» των, τὰς σιδεράς των χειροπέδας, νὰ τοὺς λύσουν οἱ δεσμοφύλακες. Ἔτρεψαν ἑξαλλοὶ νὰ εὑρουν τοὺς ἀγαπημένους των.

Ἡ πόλις πανηγυρίζει. Ὅλων τὰ πρόσωπα λάμπουν ἀπὸ ἀγαλλίαςιν.

Ἄλλ' ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους τοῦ ἐορτάζοντος τὸ πάσχα τῆς ἐλληνικῆς ἀναστάσεως, ἡμπορεῖ νὰ διακρίνῃ τις καὶ μορφάς, ὅπου τὴν αἵγλην τῆς ἐθνικῆς χαρᾶς σκιάζει ἡ ὀδύνη καὶ ὁ σπαραγμός. Εἶνε ἐκεῖνοι ποῦ ἡ τουρκικὴ θηριωδία προχθὲς ἀκόμη ἀδικοσκοτώσε τοὺς προσφιλεῖς των:

— Ἀχ! αὐτοὺς τοὺς ἄμοιρους ποιός θὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ;...

(Ἄρετα, 1913)

ΜΕΝ. Χ. ΤΣΗΤΣΟΥΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΑ "ΘΡΥΨΑΛΑ,,

* Ἐὰν φύγῃ ἡ θρησκεία ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, βεβαίως θὰ φύγῃ μετ' ἀγγλικὸν διαβατήριον.

* Παρευρέθην εἰς μίαν ἀγόρευσιν, ἀλλ' ἐφώναζε τόσον πολὺ ὁ ῥήτωρ, ὥστε δὲν ἄφηνε ν' ἀκούσω τί ἔλεγε.

Ὅλος ὁ κόσμος φωνάζει ὅταν πονῇ, καὶ μόνον ὁ γαῖδαρος φωνάζει ἀπὸ ... ἔρωτα.

Δ. ΓΡ. Κ.